

MARIANNE DE JONG-HUIJGENS: „SPECIAAL VOOR TOERISTEN BLIJFT DE GALERIE DEZE ZOMER OPEN”

ALPHEN - MET EEN ARTISTIEKE GAVE WORD JE GEBOREN OF NIET. SOMMIGEN KOMEN ER JONG ACHTER DAT ZE HET IN ZICH HEBBEN EN ONTWIKKELEN HUN TALENT VIA EEN OPLEIDING. ANDEREN BESEFFEN HET PAS LATER EN WILLEN ZELF VORM GEVEN AAN HUN KUNSTZINNIGE UITINGEN. MARIANNA DE JONG-HUIJGENS BEHOORT TOT DIE LAATSTE CATEGORIE. AAN DE ENE KANT IS ZIJ ARTISTIEK EN SPIRITUEEL, AAN DE ANDERE KANT STAAT DE GALERIEHOUDER MET BEIDE BENEN OP DE GROND.

Door Jolanda van Luinen

OVER DE KRIEBELS

Wanneer kwam bij jou het besef dat er een kunstenaar in je school?

„Toen de kinderen jong waren, hadden we niet veel te besteden. Dus naaide ik alle kleding zelf. Jurkjes voor mijn dochter en mij - voor twee gulden kon ik er twee maken - en jerseyzakken voor mijn zoon. Van een rol nieuwe jute heb ik eens een keer stevige tassen gemaakt. Ik weet het nog goed: de verwerking van die stugge stof deed pijn aan mijn vingers. Later was het niet per se meer nodig dat ik creatief was en werd het m'n hobby. Deze begon met het maken van 'schilderijen' van lapjes textiel, maar dat was ik al gauw zat. Ik besefte dat ik meer moest kunnen, want dit was feitelijk alleen handarbeid. Vanaf dat moment begon ik écht te schilderen, met hoogwaardige Rembrandt olieverf op linnen van Talens. Deze verf is over tien jaar nog mooi, omdat hij niet verschiet maar wel 'doorleefd' raakt. En het doek verslapt niet in de loop der tijd, maar blijft strak gespannen. De structuur die van nature in linnen zit past prima bij mijn stijl, want ik werk graag in reliëf.”

Kun je een tipje van de sluier oplichten over hoe jij te werk gaat?

„Voorheen schilderde ik in de slaapkamer, waar helaas mijn schildersgerei 's nachts niet kon blijven staan. Daarom was ik bijzonder blij toen ik op mijn 65ste van de (schoon)kinderen een eigen werkruimte kreeg. Hiervoor hadden ze het prieeltje, dat al veertig jaar bij ons in de tuin staat, geïsoleerd en voorzien van ramen. Ik heb er uitzicht over de Oude Rijn en een prima lichtinval. Niet dat ik dat laatste altijd nodig heb, want ik schilder veel 's nachts, bij het licht van een bouwlamp. Er zijn geen vaste dagen waarop ik productief ben. Ik weet dat het weer zover is als ik overdag de kriebels krijg en onrustig word. Vervolgens komen er kleuren op in mijn hoofd; vormen nog niet direct. Wanneer ik schilder draag ik een strooien hoedje en een oud overhemd van Wim, en loop ik op blote voeten. Op dat moment ben ik even geen echtgenote en moeder, maar kunstenaar Marianna. Willem kan er goed mee omgaan dat ik dan niet aanspreekbaar ben; van hem krijg ik alle steun. Zo brengt hij me vaak tussendoor een dubbele boterham met kaas en een bel wijn. Inmiddels heeft hij er zelfs kijk op gekregen welke schilderijen mooi zouden staan bij iemands inrichting. Misschien nog wel beter dan ik.”

„Voordat ik begin te schilderen heb ik dus alleen een idee over welke kleuren

Voor het oog lijkt dit schilderij klaar, maar Marianne de Jong-Huijgens voelt dat er nog iets aan toegevoegd moet worden.

Foto: Wil Kokelaar

ik ga gebruiken. De rest ontstaat terwijl ik bezig ben; vaak al vrij snel. Meestal weet ik na drie streken met de kwast - ik maak niet eerst op het doek schetsen met potlood - hoe het er globaal uit gaat zien. Schilderen doe ik in etappes. In een nacht maak ik vaak twee opzettingen, die ik dan later aanvul. Over die afwerking doe ik soms nog vrij lang. Voor mijn gevoel mist er dan iets en ik weet zo gauw niet wat. Zodra ik dat ontbrekende detail heb toegevoegd, kerf ik mijn initialen in het doek. Hiermee is het voor mij klaar en kan ik weer een periode op een normale tijd naar bed.”

OVER DE GALERIE

Botst dat niet: een vrije kunstenaarsgeest hebben en je tegelijkertijd aan ondernemersregels moeten houden?

„In mijn werk ben ik nog steeds vrij. Als autodidact mag ik schilderen zoals ik wil. Ik heb nooit van iemand geleerd 'hoe het hoort', dus word ik daardoor niet beperkt. Alles wat ik maak voldoet aan mijn eigen stijl en eisen. Ik heb dan ook nog nooit een doek hoeven weggoien omdat ik er niet tevreden over was. De andere kant hiervan is dat ik op een gegeven moment te veel schilderijen in huis had, waar eigenlijk geen plaats voor was. Omdat ik niet aan allemaal even gehecht ben, kwam ik op het idee om deze in de verkoop te doen, samen met het werk van onze kleinzoon Bobbi van 18 - zijn schilderijen doen sommigen denken aan die van Herman Brood - en met beeldjes en glaswerk van bevriende kunstenaars. De

zolderverdieping van ons huis hebben we daarvoor omgetoverd tot een galerie. Hier kan men niet alleen de originele 'Marianna's' verwerven - 'kopen' vind ik in dit verband een akelig woord - maar ook kleinere reproducties, een verjaarskalender en luxe wenskaarten die gemaakt zijn naar mijn schilderijen. Een professioneel fotograaf heeft ze zodanig op de gevoelige plaat gezet, dat je zelfs in het kleinere formaat het reliëf en de structuur terugziet. Waarheidsgetrouw qua vormen en kleur, dus niet met de computer bewerkt. De drukkerij heeft er vervolgens voor gezorgd dat het werk gereproduceerd werd op een mooie kwaliteit karton, die niet kromtrekt.”

„Ik wilde de verkoop serieus aanpakken. Daarom heb ik Galerie Marianna aangemeld bij de Belastingdienst, ben ik lid geworden van de ondernemersvereniging VOA en heb ik een pinautomaat aangeschaft. Sinds ik op mijn voordeur een sticker heb van de VVV komen hier ook mensen die even daarvoor Avifauna hebben bezocht, hier schuin tegenover. Voorgaande jaren was ik in de zomervakantie gesloten, maar om toeristen en thuisblijvers van dienst te zijn, kunnen ze vanaf nu zes dagen per week - al dan niet na telefonische afspraak - bij mij terecht.”

Wat zijn voor jou de voor- en nadelen van het ondernemerschap?

„Het voordeel is dat ik mijn materialen nu bij de groothandel kan kopen en dat ik lid ben van de VOA. Via dit netwerk hoop ik meer bekendheid in 'mijn' Alphen te krijgen, want momenteel ver-

koop en exposeer ik voornamelijk in de rest van Zuid-Holland. Ik vind het overigens grappig dat de meeste VOA-leden veel jonger zijn dan ik en in heel andere branches werken. Ondanks dat voel ik me er welkom.”

„Het nadeel van het ondernemerschap is dat ik heb moeten investeren in reproducties, kalenders, wenskaarten, visitekaartjes en advertenties. Alles om de laagdrempeligheid van de galerie te vergroten. Mensen denken al gauw dat bij een galerie alleen dure kunst te verkrijgen is, maar in mijn geval is dat niet zo. Voor ons is het namelijk een aanvulling op de ouderdagsvoorziening; we hoeven er niet van te leven. Overigens zit op beeldende kunst slechts 6 procent btw, dus daar merkt de klant weinig van. 'Wat in mijn galerie staat is niet duur, maar wel kostbaar', zeg ik daarom altijd.” „Naast een voor- en een nadeel, zie ik ook een uitdaging in het ondernemerschap. Voor mij zit die in het zorgen voor een mooie presentatie en in de omgang met klanten. Zo heb ik de uitstallingkastjes voor de luxe kaarten zelf gefabriceerd en zit mijn portfolio in een handzaam digitaal fotolijstje. Mijn schilderijen vertellen mijn verhaal, maar wat dat is zeg ik er nooit bij. Ik vind het namelijk belangrijk dat mensen er zelf iets in zien of herkennen. Eventuele aankopen verpak ik als mooie cadeautjes. De galerie heb ik wel eens 'het liefdeswinkeltje' horen noemen. Dat was door mensen die op slag verliefd waren geworden op de sfeer van en de kunst in mijn galerie. Die blijheid inspireert mij tot mooie dingen.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Marianne de Jong-Huijgens verwachten?

„Heel lang heb ik gedacht dat iedereen zo kon schilderen, totdat ik erachter kwam dat het niet zo is. Ik ben blij dat ik tenminste dit kan, want ik kan niet autorijden en met computers omgaan, wat anderen juist weer wel kunnen.

Zo lang ik inspiratie heb, ga ik dus door met schilderen en exposeren. Ik hoop er nog veel mensen mee te raken. Want hoewel ik het schilderen vanuit mezelf doe en niet in opdracht werk, kan ik er erg van genieten hoe enthousiast de mensen erover zijn. En als ze een van de doeken of een cadeaartikel willen verwerven, dan ben ik helemaal zo trots als een pauw. Bijna net zo trots als op het grafische werk van Bobbi en de schilderkunsten van onze zesjarige kleindochter Tara.”

Naam: Marianna de Jong-Huijgens

Geboortedatum: 3 februari 1940

Geboorteplaats: Alphen aan den Rijn

Beroep: kunstenaar en eigenaar van Galerie Marianna

Relatie: getrouwd met Willem de Jong

Kinderen: 1 (schoon)dochter, 1 (schoon)zoon, 1 kleinzoon en 1 kleindochter

Hobby's: tuinieren, helpen huizen inrichten, knutselen met elektriciteit